

nugældende Brandpolitilovs Regel, hvorefter der af Brandsikkerhedshensyn foreskrives visse Mindsteafstande mellem nyopførte Steder (Gaarde, Huse) og tidligere opførte. Regelen medfører imidlertid den Urimelighed, at den først byggende ved at lægge sin Bygning umiddelbart op ad Skel kan forhindre Naboen i at bygge paa sin Grund indenfor Grænserne af den i Loven foreskrevne Afstand, mellem to brandfarlige Bygninger saaledes ikke mindre end 30 Meter. For at afbøde denne Urimelighed, der navnlig paa tætbebyggede Steder kan betyde stor Gene for Naboen, foreslaas det, at dennes Samtykke skal indhentes, saafremt man vil bygge nærmere Skel end Halvdelen af den i Loven foreskrevne Mindsteafstand, altsaa i dette Tilfælde 15 Meter.

Lovforslagets § 3 tilsigter at formindske Brandfaren i Beboelsesbygninger og Stalde. Paragraffens første Stykke er overensstemmende med Landstingsudvalgets Ændringsforslag — jeg tillader mig at bruge dette Udtryk, skønt jeg ved, at disse Forslag ikke har været fremsat her i Tinget i Forfjor — formuleret som den nugældende Brandpolitilov, hvorefter man ved de nævnte Bygninger kun kræver Fastbinden af Tagtækket med Jerntraad i en vis Afstand over Udgangsdørene, medens Lovforslaget fra 1922 kræver Fastbinden af Tækket i hele Tagets Udstrækning.

Bestemmelserne i 2det, 3die og 4de Stykke findes ikke i den nugældende Lov. I 2det Stykke foreslaas, at i Bygninger med selvstændig Beboelse i mere end 2 Etager skal der være 2 Trapper. Kravene til disse Trappers Adskillelse er nedsat i Forhold til Lovforslaget af 1922, idet dette krævede 3 tætsluttende Døre mellem hver to Trapper, medens man efter de Undersøgelser, der er foregaaet, nu mener at kunne nøjes med 2 saadanne Døre, ligesom det er tilføjet, at Bestemmelsen ikke gælder Adgang til Trapperne fra Tagetagen, selv om der i denne er indrettet enkelte Værelser, naar der dog ikke foreligger selvstændig Beboelse. I 3die Stykke foreslaas, at Beboelsesbygninger, hvis Grundflade er 60 Kvadratmeter eller derover, skal have 2 Udgange. I 4de Stykke foreslaas, at Stalde skal have mindst een Udgang direkte til det frie og Loft af tætsluttende Materialer.

Jeg skal dernæst lige omtale §§ 7—9, der giver Regler for Smedier, Kogeindretninger i Stalde, Ildsteder, Kedelrum og Skorstene. Disse tekniske Regler findes for en Dels Vedkommende ikke i den nugældende Lov, men i Lovforslaget af 1922. De er dog paa enkelte

Punkter ændret i Overensstemmelse med de Forhandlinger, der har fundet Sted i Landstinget. Den vigtigste Afvigelse fra de nugældende Regler er, at Lovforslaget tillader Anvendelsen af snævre Skorstene i Bygninger med ildfængende Tag, saaledes som det er foreslaaet af Folketinget i 1902—03.

I 2det Kapitel om Omgang med Ild og Lys med mere gives i § 18 en Række Forskrifter om Iagttagelse af Forsigtighed ved Benyttelse af Lys, Tændstikker m. m. Af disse Regler, der for Hovedpartens Vedkommende er nye, skal særlig fremhæves Bestemmelsen i Stykke 10 om, at Stakke af Halm eller Hø ikke maa anbringes nærmere ved Bygninger end 8 Meter. Reglerne fandtes allerede i Lovforslaget af 1922, men er paa visse Punkter modificeret i Overensstemmelse med Ændringsforslag, stillet af Landstingets Udvalgs Flertal. Efter § 20 ansættes der faste Skorstensfejere, saaledes at Rensning og Udbrænding af Skorstene kun kan finde Sted af disse. En saadan Ordning findes allerede i de sønderjydske Landsdele og virker dær tilfredsstillende. Ordningens Gennemførelse i Praksis vilde kun betyde en ringe Udgift for Befolkningen, og den vil absolut være af Betydning til Modarbejdelse af Ildebrandes Opstaaen. I den Forbindelse kan jeg blot henvise til Motiverne til Lovforslaget af 1922, hvis statistiske Materiale viser Omfanget af Brandskader hidrørende fra Mangler ved Skorstene, Ildsteder, Kækkeovne o. s. v., hvilke Brandskader andrager meget betydelige Beløb.

I Kapitel 3 om Brandvæsenet paa Landet gives Regler om Brandvæsenet, Brandredskaber og Vandforsyning. Tilsvarende Regler findes allerede i den nugældende Brandpolitilov, men Reglerne i Lovforslaget er mere præciserede og udførlige. Der foreskrives i § 26 Oprettelsen af en Brandvedtægt for hver Kommune, hvilken Vedtægt affattes af Sogneraadet og stadfæstes af Amtmanden. Dernæst giver Kapitel 3 nærmere Regler for de tre Faktorer til Bekæmpelse af opstaaet Ildebrand, nemlig Brandmandskabet §§ 28—30, Brandredskaberne § 31 og Vandforsyningen § 32. Disse Regler fandtes allerede — ganske enslydende tror jeg — i Forslaget af 1922. I § 33 er dog det tidligere Forslags Bestemmelse om, at der altid skulde antages teknisk Medhjælp for Amtmanden, ændret derhen, at saadan Antagelse kun skal finde Sted, saafremt Justitsministeriet finder det fornødent. I § 34 er endvidere indføjet en Bestemmelse om, at Justitsministeriet kan